

Bugarskoj. Stokić Lj.: Jedna knjiga o reformi pravosudja u Francuskoj. — **Pravosudje broj 7—8:** Perić Ž.: Jugoslovensko pravo i sterilizacija. Petrović B.: Krivična odgovornost pravnih lica. Perović N.: O paušalnom iznosu. Vesić D.: O pogrešnoj primeni propisa Kp. kod sudova na teritoriji Apelac. sudova u Beogradu i Skoplju. Šapčanin S.: Nekolike primedbe na Predosnovu Gradj. Zak. Hiršl J.: O obezbeđenju imovine u postupku prin. poravnanja van stečaja. Kazimirović R.: Organizacija crkvenih sudova. Mijušković J.: Da li mogu i same matere po § 154 gr. z. tražiti pozakonjenje svoje vanbračne dece vladaočevom milošću. Drljević I.: Rekurs i vansudski otkaz. Novaković R.: Šteta i njena naknada. Deveskovi A. Specijalno formalno pravo Uredbe o likvidaciji zemljišnog dugova i njegova primena u praksi. Kecojević S.: Jedan slučaj ništavosti iz § 571 t. 4 Grpp. Nahmijas S.: Treba li presude izbranog suda da odobrava starateljski sudija kad ima maloletnih deobara. Jančević R.: Pozdravni govor. Zlatanović M.: Zakon o sudijama. Čemerlić H.: Engleski izborni sistem.

Razne vesti.

Kronika društva „Pravnika“. V mesecu juniju je imelo društvo dva diskusijska sestanka, dne 5. in 10., na katerem je bila obdelana snov o osebno- in imovinskopravnih učinkih zakona. — Dne 6. junija se je vršil spomladanski društveni izlet. Izletniki so si izbrali letos kot med Savo in Savinjo, pot je šla od Zidanega mosta preko Širja ob pobočju gričevja na Rimske Toplice. Izlet je uspel v vsakem pogledu.

Osebnosti. Za namestnika starešine oddelka vrhovnega državnega tožilstva pri Stolu sedmorice odd. B je postavljen dr. Stuhec Anton, za apelacijskega sodnika v Ljubljani Verbič Srečko. Za javne beležnike so postavljeni Maležič Peter v Ptuju, Menhart Makso v Šmarju pri Jelšah, Pliberšek Janko v Cerknici. — Odvetniško pisarno je otvoril Bajlec Fran v Murski Soboti, preselili so se odvetniki dr. Klotar Fran v Celje, Jelenc Gojmir v Kozje, Kocmur Ciril v Mursko Sobotu. — Umrla sta okrožni sodnik dr. Štular Jože in odvetnik dr. Bratkovič Alojz.

Uporaba analogije v kazenskem pravu na svetovnem kongresu za kazensko pravo. Četrti Congrès International de Droit pénal je zboroval v Parizu od 26. do 31. julija 1937. Na njem je bilo zastopanih 31 držav, med njimi tudi Jugoslavija. Nemčija ni poslala zastopnika, takisto Anglija in Združene države Severne Amerike. Zakaj poslednji dve ne, ni znano, za Nemčijo pa slutimo kot vzrok, ker je bilo na dnevnem redu vprašanje o uporabnosti analogije v kazenskem pravu. Glede tega je Nemčija izdala zakon z dne 28. junija 1935. v tem smislu, da naj se kaznuje vsakdo, ki stori dejanje, ki ga je zakon proglasil za kaznivo ali ki po osnovnem duhu nekega kazenskega zakona in po zdravem pojmovanju naroda zasluži kaznen. Za primer, da se na dejanje ne more uporabiti neposredno noben pozitivni kazenski zakon, se kaznuje dejanje po zakonu, čigar osnovna misel (Grundgedanken) se z njim najbolj strinja. Vprašanje dopustnosti uporabe analogije, je bilo že predmet razsodbe stalnega sodišča za mednarodno pravo v Haagu. Tam je bilo dne 4. decembra 1935. z večino glasov (9:3) izrečeno o priliki, ko je „svobodno mesto Gdansk“ prevzelo nemški zakon z dne 28. junija 1935., da ta prevzem ni bil v skladu z ustavo Gdanskega, ker krši temeljne pravice državljanov (gl. Dolenc: Pitanje analogije u kriv. pravu pred stalnim sudom za mednarodno

pravo u Haagu; Mjesečnik 1936., str. 540—545). Med peterimi vprašanji je bilo na uvodoma omenjenem kongresu najobširneje obravnavano vprašanje, ki se tiče uporabe analogije, in sicer pod naslovom „Légalité des délits.“ Enindvajset poročevalcev je dalo svoje tiskano mnenje (2 iz Belgije, 1 iz Brazilije, 1 iz Bulgarije, 1 iz Španije, 3 iz Francije, 4 iz Grčije, 3 iz Italije, 5 iz Poljske, 1 iz Rumunske, 2: Perić, Živanović iz Jugoslavije). Glavni referat je imel na samem kongresu univ. prof. M. A. Mercier iz Lausanna (Švica). Po dolgotrajnih debatah je sprejel kongres z ogromno večino resolucijo, ki se glasi v prevodu tako-le:

1.) Načelo zakonitosti glede zločinov in kazni, potrebna garancija individualne pravice, ima za posledico, da je metoda analogije pri razlaganju kazenskoprnih zakonov izključena.

2.) Želeti je treba, da se glasé odredbe kazenskoprnega zakona, ki očrtuje kršitve, v dovolj splošnih izrazih, da jih pravosodstvo lahko prilagodi socialnim potrebam.

3.) Izključitev metode analogije obsega hkrati besedila, ki ustanavljajo inkriminacije, ki obeležujejo kazni ali ki predvidevajo vzroke za obteževanje le-teh.

4.) Načelo zakonitosti, ki zabranjuje metodo analogije, velja tudi za očuvalne odredbe iz istih razlogov, kakor za kazni.“

Na dlani leži, da predstavlja ta resolucija popolno odklonitev zgoraj navedene, novozasnovane nemške koncepcije predmetnega problema, koncepcije, ki je bila nekdanj — od CCC (1532) do vključno kodeksa Marije Terezije na mestu, na koncu XVIII. stoletja pa zavržena. Seveda resolucija kongresa ne rešuje problema prav do kraja, ker se analogija kot specialni pojem interpretacije tam, kjer ne gre za očrt kaznivega dejanja ali kazni, sme vendar le uporabljati, toda nikdar in malam partem zločinca.

Dr. M. D.

Lastnina na fizičnih delih zgradb. V dneh 19. do 21. junija t. l. je zboroval v Zagrebu prvi Kongres jugoslovanskih ekonomistov, ki je sprejel med drugim naslednjo resolucijo:

Kongres ekonomistov ugotavlja, ko je slišal referat in diskusijo o uvedbi lastnine po nadstropjih pri nas:

a) da so stanovanjske razmere zlasti v večjih mestnih naseljih naše države iz socialnih, ekonomskih, moralnih in higienskih razlogov nevzdržne; b) da so javna in samoupravna telesa doslej premalo pripomogla, da bi se te razmere izboljšale; c) da privatna iniciativa, zlasti pa združene moči materialno slabših interesentov, ko ni zakonite podlage, s stavbnimi zadrugami in drugimi obče koristnimi združenji na samopomočni podlagi ne morejo pripomoči, da bi ta svoj obči socialno-ekonomski problem povoljno rešile; d) da se more v današnjih razmerah olajšati zadolžitev hišnih posestnikov s tem, da se uvede lastnina po nadstropjih.

Zaradi tega sprejema Kongres ekonomistov naslednjo resolucijo, katero naslavlja:

a) na gd. ministra za zgradbe, gd. ministra pravde in gd. ministra za socialno politiko in narodno zdravje, da izdajo na podlagi pooblastitev, ki jih ima kraljevska vlada, v najkrajšem roku uredbo z zakonsko močjo o uvedbi lastnine po nadstropjih; 2) na gd. ministra za kmetijstvo, da usvoji predlog Glavne zadrugne zveze z dne 18. maja 1937, da se v prvem členu načrta zakona o pridobitnih zadrugah ustanovi zakonita možnost, pridobiti lastnino na fizičnih delih zgradb, postavljenih po zadrugni poti; 3) na vse organizacije državnih, samoupravnih in privatnih uslužbencev, delavcev in gospodarstvenikov, kakor tudi na organizacije žen gospodinj, da se pridružijo zahtevi Kongresa ekonomistov, da se pravilno reši vsakdanja potreba širokih slojev naroda po udobnem in cenemem lastnem stanovanju.